

[Inge Fischer Møller]

have en klar dokumentation for de påstande, der gang på gang bliver fremsat her.

Melchior (CD):

Hr. Mølgaard gjorde opmærksom på, at jeg måske havde begivet mig lidt langt ud i spørgsmålet om kvindeundertrykkelse og eksempler derpå, også ud over hvad denne lovgivnings indhold egentlig skulle berettige til. Jeg må åbenbart have forsømt at forklare sammenhængen, som jo nu må stå helt klar, efter at vi har hørt hr. Honorés sidste store tale her.

Der er nemlig den sammenhæng, at når det er nødvendigt at lovgive på sådanne områder, er det, fordi kvindeundertrykkelse har været en så vældig hård nød at knække; det var det, jeg gerne ville have sagt før. Det har den været af ganske naturlige årsager. For det første er alle mennesker mere eller mindre konservative, frygter nye udviklinger og er mest tilbøjelige til at lade tingene forblive således, som man er vant til at have dem, og da vi klassisk har undertrykt kvinderne, har vi altså alene af den grund søgt at bevare det mønster og strittet imod ændringer.

Mændene har altså haft overtaget, og der er ikke nogen mennesker, der ret gerne og frivilligt giver privilegerede positioner fra sig. Det er den anden årsag til, at det har været så svært at få kvindernes ligestilling fremmet, at vi f. eks. først i dette årti har set, at kvinderne har fået valgret i Schweiz.

Hr. Honoré taler her om, at man ad lovens vej søger at ændre kønsrolle- og andre former for samfundsmønstre. Ja, da vi i Danmark omsider i 1915 gav kvinderne valgret, var det da en stor ændring af kønsrollemønstret og samfundsmønstret. Mener hr. Honoré, at det var en nødvendig ændring af samfundsmønstret, som vore forgængere i den lovgivende forsamling gjorde ret i og var forpligtede til at gennemføre, eller mener man, at det var ikke bare en vidtgående ændring, men også en forkastelig ændring? Herregud, da slaveriet blev forbudt, var det sandelig også en væsentlig ændring i samfundsmønstret, som parlamenterne omsider – hovedsagelig vel nok, fordi dampmaskinen var blevet opfundet – følte sig foranlediget til at gennemføre, og moralen har nok sakket lidt agterud for lovgivningen.

Jeg tror, at det er svaret til hr. Honoré, at lovgivningsmagten ikke kan undlade at øve en vis indflydelse på samfundsmønstret og på kønsrollemønstret; i hvert fald en sådan indflydelse, at der mest muligt gives lige muligheder.

Honoré (KrF):

Til arbejdsministeren vil jeg sige, at det da er rigtigt, at ligebehandlingsloven ikke direkte berører familielivets forhold, men på den anden side er det også rigtigt, at denne lov står i en større sammenhæng. Inde i loven er jo bl. a. omtalt ligestillingsrådet, hvis opgave bl. a. er at skabe en debat om familieforhold og kønsrollemønstre, der skal medvirke til at ændre de bestående kønsrollemønstre og familierelationer.

Så siger arbejdsministeren, at tanken er, at man ikke må diskriminere kvinder ved ansættelse. Nu har jeg det ikke helt præsent, men vil sige, at det jo ikke blot drejer sig om diskriminering af kvinder, men i og for sig også om diskriminering af mænd. Det paradoksale er jo, at denne lov skal give ret til diskriminering, altså er stik imod det, man normalt ville forvente.

Det er da rigtigt, at der er tale om et EF-direktiv vedtaget af overvejende socialdemokratiske, tror jeg, europæiske regeringer, men selv om det er vedtaget af de europæiske regeringer, behøver det jo ikke betyde, at det er noget godt direktiv. Jeg synes ikke, det er noget særlig godt direktiv, og det vil jeg gerne dokumentere i udvalget gennem nogle spørgsmål. Men det er én ting, noget andet er, at dette direktiv jo kan administreres forskelligt og også bliver det: det bliver administreret forskelligt i Den tyske Forbundsrepublik og i Frankrig, så vidt jeg har forstået på de svar, der er kommet ved behandlingen af fremskridtspartiets forslag om afskaffelse af m/k-pjatteriet. Netop svaret på, hvordan forholdene var i Tyskland, viser, at der er et vidt spillerum for anvendelsen, oversættelsen, af dette EF-direktiv.

På Inge Fischer Møllers spørgsmål skal jeg svare, at kristeligt folkeparti er afgjort tilhænger af kvinders indflydelse. Vi tror, det er en positiv indflydelse, navnlig hvis kvinder har et særligt bidrag at bringe på deres arbejdsplads, altså nye momenter.